

El primer equip de bàsquet del municipi.

El tema jovent estava totalment deixat de la «mà de déu» (mai tan ben emprada aquesta expressió).

En aquest context, la parròquia féu el paper d'un autèntic casal de jovent, la qual cosa propicià que durant un temps es convertís en un centre motor d'activitats. Això passava els caps de setmana. Els companys d'escola que durant els dies feiners treballavem de valent en els estudis, teníem l'oportunitat de trobar-nos i esplaïar-nos lliures de la tensió de l'escola.

Les activitats que es portaren a cap foren incomputables. Una de les primeres i més importants fou la fundació d'un equip de bàsquet, el primer que hi ha hagut al municipi. La pista de bàsquet estava situada al que avui és l'aparcament de l'església. Malgrat l'entusiasme, l'equip desaparegué al cap de pocs anys. El teatre també formà part de l'activitat d'aquests primers anys amb la representació de diverses obres, (hi havia hagut inclús dos grups treballant en obres diferents). Algunes d'aquestes obres s'havien representat a pobles de la província. La convivència amb joves d'altres pobles també es va portar a cap mitjançant una trobada de dos dies que comprenia acampada conjunta, foc de camp a la nit i torneigs de futbol. Més entrats els anys, aquestes activitats anaven prenent un caire cultural amb xerrades

sobre multitud de temes i inclús un debat pares-fills molt interessant. A la mateixa església i en dades assenyalades, per Nadal sobretot, es feien actes relacionats amb la diada tals com passar filmines, que servien de suport a comentaris sobre temes determinats; d'aquest tipus, un dels actes que suposà un gran esforç de treball i imaginació fou el muntatge d'una mena de petita obra teatral sobre el naixement de Crist vit des del punt de vista actual, és a dir, com si hagués nascut el 1965. Estava feta sense decorat al qual substituïem amb imaginació per altres tècniques i amb un bon suport musical; és a dir, una mica a l'estil dels grans musicals de moda en aquells moments: «Godspell», «Jesuscríst superstar». El treball fou molt ben rebut pel poble.

Posteriorment s'organitzaren activitats encaminades al gust per la muntanya i l'esquí i ja en èpoques més properes es fundava el Centre d'Esplai Parroquial que comptava i

compta amb local propi.

Evidentment, tot el suport que calia per portar a cap tot aquell bolliment es trobava en Mn. Pere el qui facilitava des de material esportiu de la pista de bàsquet, fins el contacte amb les persones idònies per poder desenvolupar el que s'estava treballant.

Mn. Pere va creure convenient omplir aquest buit en el municipi i ens consta que més d'un entrebanc va tenir amb les «autories locals».

No voldríem entrar en valoracions, per altra banda subjectives i àdhuc potser injustes, de si s'hauria d'haver fet més pel jovent, o si el que teníem era la millor formació. El que és cert, és que la nostra generació va tenir l'oportunitat d'aprendre a conviure, a treballar, a relacionar-se amb jovent en una edat tan important i difícil com és l'adolescència. Si més no, vàrem aprendre que cantar una cançó a la vora de la foguera pot ser tan divertit com anar a la «disco».

La nova església encara sense acabar.